

عنوان مقاله:

روش های نوآوری تشبیه در ده غزل سعدی

محل انتشار:

پنجمین همایش متن پژوهی ادبی نگاهی تازه به سبک شناسی، بلاغت، نقد ادبی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

یحیی طالبیان - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه علامه طباطبایی

هاجر محمودی بهلولی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

صور خیال جوهر اصلی شعر است و از نیروی تخیل حاصل میشود. سخنوران از گذشته تا کنون همواره در جهت اعتلای سخن خود و ارزش و اعتبار هنری بخشیدن به آن از صور خیال استفاده میکرده اند. در گذشته آن را در چهار عنصر مجاز، تشبیه، کنایه و استعاره محدود میکردند ولی امروزه میتوان اسطوره، آرکیتایپ و سمبل را هم به آن افزود. از میان اینها از پرکاربردترین ابزارهای بیانی که شاعران در جهت آراستگی کلام خود از آن بهره میبرند تشبیه است. ابزار قویی که به قول ابوهلال عسکری: هیچ ادیبی از آن بی نیاز نیست اما باید توجه داشت که لطف تشبیه غرابی و دوری از ابتذال است. شاعران برای دستیابی به این مهم و رهایی از کهنگی و ابتذال تشبیه به نوآوری هایی دست میزنند. میتوان گفت که نوسازی تشبیه در شعر شاعران، به روشهای تفصیل، تشریط، تقیید، عکس و... صورت میپذیرد. در این مختصر، میخواهیم بدانیم سعدی، بزرگترین و فصیحترین سخنگوی زبان فارسی و استاد بیمنازع غزل فارسی، چگونه به نوآوری و نوسازی تشبیهات خود دست زده است

کلمات کلیدی:

غزل سعدی، نوآوری تشبیه، انواع تشبیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/761675>

